

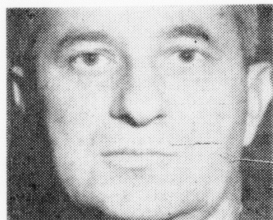
SKUGGASTJÓRNIN

SKUGGAKABINETTIÐ HJÁ FRANÇOIS MITTÉRAND (CON-TRE-GOUVERNEMENT, STYTT C.G.) ER NÓGV ÖÐRVISI ENN FYRIMYND TESS. TAÐ BRETSKA. TESS LEIÐARI VERÐUR IKKI STATSLÖNTUR, OG VIÐVIKJANDI AT VERÐA INFORMERAÐUR UM TÝÐANDI STATSMÁL OG VIÐTÖKUR, SO ER TAÐ SO, AT DE GAULLE NEYVAN LET UR EGNU STJÓRN SÍNA INFORMERA.

Nei, Mitterands »aðharrare megu sjálfir fáa sér til vega teir upplýsingar, sum teir skulu nýta til at seta á stjórna og til tey uppskot, sum skulu setast móti stjórnapolitikkinum. Longu í mai hendi einar tvær ferðir, at lógar-uppskot móti stjórna vórðu sett fram (figgjarlógin, atómsprenging-in í Kyrrahavinum, ungðámspoli-tikkur o.a.)

Kontrastjórni, sum Mitterand sjálfur er leiðari av umfatar fyri-bils 11 mans.

Guy Mollet tekur sær av uttan-rikipolitikki og verju. Aðrir sosial-demokratir eru Gaston Defferre

Gaston Defferre

(sosialmál og umsiting), Georg Guille (lokal mál) og Pierre Mau-roy (ungdom). Fýra radikalir, teirra millum flokksformaðurin Billières, hefur undir sær undir-vísing, gransking, borgaranna rætt-ur og »egns-udviklinge.

ATFINNING MÓTI MOLLET

Atfinningarnar, og ikki bert tær háandi frá gaulistum og tann súra frá kommunistum, hefur serliga verið móti, at Mollet er við.

Nógvir av vinnumum Mitte-rand og hansara fæderasjón, ser-serliga vinstrasosialistarnir í PSU, hava sagt seg verða misnógdar. Blaðið Combat sigur skuggakabi-nettið verða »bastað eftirkomarar av tí 4. republikkinie.

FSU skrivaði, at Mitterand helst ikki formáddi at hevja seg uppum flokkarnar.

Tíðindamaðurin hjá Le Monde, professorin Duverger, helt, at Mitte-rand fekk tógvíð stríð at vinna aftur tað góða renomé, hann hevði, nú hann vendi aftur til fortíðina, og hetta fór at vera til gagn fyrri sitandi stýri. Orð sum »sjálmorð Mitterandse vórðu eisini nýtt.

Hevði Mitterand sjálfur ikki roknað við atfinningum? Hann hevði kanska mett tær av minni týðningi av at hava Mollet við. Men hvussu skuldi hann so sleppa undan leiðaranum hjá javnaðar-monnum?

Eitt argument, ið eigur at takast við tá vit tala um ta sosialdemo-kratisku og demokratisku fædera-sjónina í teim kreðsum, sum áttu at verið við, er eisini sum kann koma at broyta myndina. Tað eru tær »nýggju kreftirnar» frá teim politikku, men ikki flokksheftu klubbunum. Teir eru fyrri so vitt umboðaðir í kabinetinum, sjálf um teir eru fáir. Tað eru Etienne

Hirsch, fyrrv. plákkommiserur og Euratomforseti, nú leiðari í Jean Moulinklubbanum. Einn vinnaður Defferre, Ludovic Tron hefur fing ið figgjarmál undir seg og Marie-Thérèse Eyquem hefur kvinnumál — hesi seinri eru bæði frá »kon-ventinum fyrri tær republikanskú insitutiúnir», ein samanrenningur av 40 vinstrasinnuðum klubbun, sum Mitterand nevnr »stríða fa-miljan í fæderatiúnini».

TEIR NÝGGJU MENN

Annars er tað »aftanfyrri ráð-harrarnar» vit finna tær nýggju kreftirnar. Vinstrakatolikkin Jean Baboulène, fyrrv. blaðstjóri á »Té-moignage Chrétien» verður tek-niski ráðgevari Mitterands saman við Roland Dumas, ein advokatur frá Jákupbinarbólkunum. Millum teir fremstu framsögumenninar er hin ungi javnaðarmaðurin Quilliot, stuðlar Defferre, og økonomurin Pierre Uri frá Jean Moulin-bólk-unum.

Bergougnot, eisini maður hjá Defferre, er úr »Citoyens 60» bólk-unum. Hann skal taka sær av mentunarpolitikki og er annars kendur vinstra-katolikkur.

Tá øll hesi nevni vórðu gjord al-mannakunnug helt Mitterand, at nú fór tann minni heppna »Nan av stjórnmálini at hvørva, tí hesir menn umboðaðu so avgjort »nýggja vinstra» og millum teirra »vinstra-katolikkar, vinstraprotestantar, teir dynamisku frá fæfelagsrørsluni og teir ungu frá landbúnaðinum. Nakrir av teim katólksku bólkunum hevda seg ikki so mikið av religi-

de Gaulle

ónini, men tala serdeilis marxist-iskt. Hetta eru ikki bert landbú-naðarmenninir hvørs leiðari er Lem-bert, ið við styrki manar til stríð móti at stórkapitalurin so hvørt vinnur landbúnaðin tí andeils-rørslan er ov veik at standa ímót. Tær nýggju kreftirnar, sum enn ikki eru komnar við lótu to frætta á eini nógv umrøddari »sosialist-iskari stevnu í Grenoble seinast í apríl. Í Grenoble eydnaðist eitt gott samstarv millum vinstraflokk-ar á stósta kommunuvali. Nú sam-ráddust teir 400 lutakarnir úr øll-um landinum um endamálið fyrri ein sosialistisk politiksk sum móti setningur móti gaulismu og tekno-

kratii. Eisini kommunistar vóru bodnir við, men teir komu ikki. Men harafturimóti lutóku tveir út brótarar frá kommunistaflokkinum.

MENDÉS-FRANCE VÁL UM TÖKTUR

Talarin sum uttan íva gjordi mestu lukkuna var Pierre Mendés-France, sum var stórliga fagnaður, tá hann segði, at eitt program fyrri sosialari broyting má koma aðrenn tann taktiska politikkin og flokks-dogmatikkina. Og hann hevur lovað at halda áfram við Grenoble-nevndini.

Mendés-France fær í lótni eins mong brøv, telefonuppringar og vitjanir sum nakar forsætisráðharri, segði blaðstjóri á Nouvel Obser-

vateur, Jean Daniel. Hann verður eygleiddur av de Gaullefólkum hvar hann fer. Tað frættist, at ta franska fjarsýnið, sum annars er ógvuliga einsrættað, fer at fáa Mendés-France uppá skermin í samrøðu við figgjarmálaráðharran Michel Debré.

Kanska er Mendés-France skugga forsetin, sum franska fólkid hevði valt, um hann hevði verið valecni. Men hann vil ikki vera forseti. Men sjálvt um Mendés-France ikki er samdur við Mitterand, um at teir eiga at fáa forsetan, stuðlar Mendés-France Mitterand eins og javnaðarmenninar og hinar í sam-gonguni. Hetta segði hann eisini í Grenoble røðu síni. Men uttan týðning fer tað ið hvussu er ikki at vera, tá skuggastjórni aðrenn í.

Danbjørg skrivur

Nú er Vilhelm Nielsen tann stóri sigurharrin

Beint aftaná tingslit var blaðið »14. september» ógviliga hardmelt og segði, at nú hevði fólkaflokkurin eitt at gera og tað var at koyra Vilhelm Niel-sen úr flokkinum. Gjordi fólkaflokkurin ikki hetta, so var alt slitnað teirra millum. Landsstýrið mátti so fara frá, og samarbeið kundi aldri meira verða millum tjóðveldið og fólkaflokkin.

Men ikki vardi tað leingi, inntil tjóðveldið fall á knæ — hoknaði í knounum, fall til jarðar; og nú er grein í »14. september» har m.a. verður sagt soleiðis: »Í avgerandi sjálvstýrismálum hevur ikki eydnast at fáa framt tann sam-gongusáttmála, sum flokkarnir gjordu, aðrenn landsstýrið varð skipað. Men fáa sjálvstýris-flokkarnir meiriluta við valið í heyst, so er tað ikki annað enn nátturligt og sjálfvígjuligt, at teir halda fram við samarbeið-inum — sjálvsagt eftir at trygd er fingin fyrri at menn og flokk-ar meina nakað við sjálvstýris-práti».

Hesi síðstu orðini, um tað, sum menn meira ella ikki meina, hava samgonguflokkar-nir barst og klandrast nú í sam-full fyra ár og úrslitið kenna nú øll fólk í Føroyum og víðari um enn so. Meint hava teir onki, og teir meina onki og verða aldri, at meina nakað uttan bluff fyrri at villeiða óupp-lýstar veljarar. Tiverri er tað ein mongd av føroyskum velj-arum, sum ikki hava stundir at fylgja við í politikki; og tilik kunna teir lett bluffa og vil-leiða.

Men mong eru tey, sum vita, at aldri á eisini eru so margar danskar lógir settar í gildi í Fø-royum, og aldri eru so margar miðjónir av donskum peningi komnir inn til Føroyar, sum hesi fyra árini, meðan tað so-kallaða sjálvstýrisslandsstýrið sat við røðrið. Hvi? Ja, hvi? —

Spyrji lógmannin harra Hákon Djurhuus — Hann svarar: »Nei nei, spyrji ikki meg, spyrji figgjarmálaráðharran, sjálvan tjóðveldishovdingin, harra Erlendur Patursson. Hann gjordi figgjarlógina við einari miðjón og trý hundrad túsund krónum til at stovna tað føroyska ríkið við. Tjóðveldið hevði makt til at seta á figgjarlógina einar 40 — 50 miðjónir krónur til at rin-da tað, sum danski staturin nú rindar. Men ein neyðar miðjón og trý hundrad túsund krónur munar ikki nógv til at yvirtaka alt tað, sum danski staturin nú rindar til Føroyar».

Ja, nakað soleiðis sigur Há-akon lógmaður. Hann er ein vitugur maður, og snildur var hann, tá ið hann setti Erlend Patursson til figgjarmálaráð-harran. Hvør skal siga: lat nú Erlend royna seg at finna tær hálvthundrað miðjónirnar, sum skulu til fyrri at seta eina fø-royska republikk á stovn. Erlendur setti seg á hestin og reið mannliga ta fyrstu tíðina. Men endin varð vánaligur, og nú gerst púra onki uttan tað, sum blað tjóðveldismanna sigur við hesum orðum: »Í avgerandi sjálvstýrismálum hevur ikki eydnast at fáa framt tann sam-gongusáttmála, sum flokkarnir gjordu, aðrenn landsstýrið varð skipað. Men fáa sjálvstýris-flokkarnir aftur meiriluta á tingi, so er tað ikki annað enn nátturligt og sjálfvígjuligt, at teir halda áfram við samarbeið-inum».

So vita vit, at Vilhelm Niel-sen er háttvirdur og heiðraður av øllum samgongumonnum og ikki minst av tjóðveldismonnum.

Ja, ja, Vilhelm Nielsen er tann stóri sigurharrin. Hann bjargaði sjálvstýrissamgonguni frá at leypa seg út í óføri, og tí eru teir gláðir og takksamir og góðir við Vilhelm Nielsen.

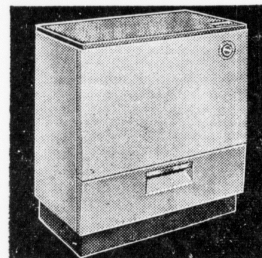
J. H. Danbjørg.

juli skal velja evni til parlaments-valið, sum menn væntað verður aðrenn tað regluliga eigur at vera á vári 1967.

Men uppstillingin verður so royndarsteinurin um viljan til sam-hald í vinstrabólkunum.

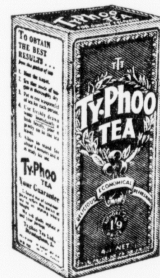
E. Nielsen.

HESS-O-DAN den varme- rigtige oliekamin

- dejlig nem varme
- god økonomi
- indbygget tank...

Pf. Valdemar Lützen
Tórshavn — tlf. 1020

Pf. J. F. KJØLBRO,

heilsola

tlf. 5396-5489-5491

Telefon: 5148 - 5265
Telegr.: Kjelbro, Klakkvika
Telex 20

KLAKKVÍKA
TIMBURHANDIL

Pf. J. F. KJØLBRO